

Sygn. akt VI ACa 1837/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 września 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie VI Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SA – Małgorzata Kuracka (spr.)

Sędzia SA – Irena Piotrowska

Sędzia SO del. – Tomasz Szanciło

Protokolant: – sekr.sądowy Paulina Czajka

po rozpoznaniu w dniu 22 września 2016 r. w Warszawie

na rozprawie sprawy z powództwa(...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.

przeciwko M. F.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 20 maja 2015 r.

sygn. akt XXV C 770/14

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Okręgowemu w Warszawie do ponownego rozpoznania pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt VI ACa 1837/15

UZASADNIENIE

Powódka (...) Spółka z o.o. z siedzibą w G. wniosła przeciwko M. F. o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci aktu notarialnego z dnia 27 czerwca 2007 r., sporządzonego przed notariuszem G. W. w Kancelarii Notarialnej w G., Rep. A nr (...), w zakresie poddania się egzekucji na podstawie art. 777 § 1 pkt 5 k.p.c. wprost z tego aktu w kwocie 4.000.000 zł., zaopatrzonego w klauzulę wykonalności nadaną przez Sąd Rejonowy (...) w G. Wydział (...) postanowieniem z dnia 24 lipca 2009 r., sygn. akt XIII 1Co 2783/09.

Pozwany wniosł o oddalenie powództwa.

Wyrokiem z dnia 20 maja 2015 r. Sąd Okręgowy w Warszawie oddalił powództwo (pkt 1); a także zasądził od powódki na rzecz pozwanego kwotę 7.217 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (pkt 2).

Sąd Okręgowy ustalił, że w dniu 27 czerwca 2007 r. w G. została zawarta pomiędzy powódką (...) Sp. z o.o. /zwaną dalej inwestorem/ a pozwanym M. F. umowa o wspólne przedsięwzięcie z gwarantowanym udziałem w zysku z inwestycji budowlanej o charakterze developerskim, na mocy której strony postanowiły o zrealizowaniu wspólnego przedsięwzięcia, polegającego na wybudowaniu wielokondygnacyjnego mieszkalnego budynku wielorodzinnego przy

ul. (...) w G. w celu sprzedaży wybudowanych, samodzielnych lokali a następnie dokonania podziału wypracowanego zysku, w ten sposób, że M. F. wraz ze zwrotem kapitału uzyskalby premię pieniężną z góry określonej wysokości. Inwestor w umowie oświadczył (§2 umowy), iż działka gruntu na której miał być wybudowany budynek wielorodzinny będzie stanowiła jego własność w terminie do 02 lipca 2007 r. i będzie wolna od obciążeń. Z kolei pozwany oświadczył, iż posiada do dyspozycji środki w kwocie 4.000.000 zł. W § 3 umowy M. F. zobowiązał się przekazać powodowi kwotę 4.000.000 zł w 2 transzach, 1.000.000 zł do 15.05.2007 r., co uczynił przed podpisaniem umowy oraz kwotę 3.000.000 zł do dnia 28.06.2007 r. Powyższe kwoty zostały przekazane przez pozwanego powodce, zgodnie z umową, za które powodka nabyła nieruchomość przy ul. (...) w G., na której miał być wybudowany budynek mieszkalno-usługowy.

Inwestor zobowiązał się zwrócić pozwanemu wszystkie środki wpłacone na podstawie umowy w terminie do 28.12.2007 r. wraz z odsetkami ustawowymi w razie opóźnienia. Powódka na zabezpieczenie wykonania obowiązków inwestora, w tym zwrotu na rzecz pozwanego kwoty 4.000.000 zł wystawiła weksel własny in blanco z deklaracją wekslową oraz zobowiązała się poddać egzekucji co do obowiązku zapłacenia pozwanemu kwoty 4.000.000 zł w terminie do 28.12.2007 r. (§ 4 umowy). W § 5 umowy strony oświadczyły, iż pozwany nie ponosi jakiegokolwiek odpowiedzialności za działania Inwestora w ramach realizacji inwestycji, o której mowa w umowie.

W wykonaniu powyższej umowy w dniu 27 czerwca 2007 r. przed notariuszem G. W. w Kancelarii Notarialnej w G., Rep. A nr (...), (...) Sp. z o.o. i M. F. złożyli oświadczenie, że doszło pomiędzy nimi do zawarcia w tym samym dniu umowy o wspólne przedsięwzięcie z gwarantowanym udziałem w zysku z inwestycji budowlanej o charakterze developerskim. Prezes Zarządu (...) Sp. z o.o. oświadczył, że na podstawie art. 777 § 1 pkt 5 k.p.c. poddaje (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. w stosunku do M. F. dobrowolnej egzekucji wprost z niniejszego aktu co do obowiązku zapłaty maksymalnej kwoty 4.000.000 zł. Warunkiem upoważniającym M. F. do prowadzenia egzekucji będzie niedokonanie przez (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. M. F. zwrotu kwoty 4.000.000 zł w terminie do 28 grudnia 2007 r. W dniu 22 kwietnia 2008 r. powód zawarł z B. F., działającą w imieniu i na rzecz M. F. umowę przewłaszczenia udziałów w (...) Sp. z o.o. celem zabezpieczenia wykonania przez spółkę i przewłaszczającego wszelkich obowiązków wobec M. F., wynikających z umowy z dnia 27 czerwca 2007 r. Na podstawie wskazanej umowy powód będący współnikiem spółki (...) sp. z o.o. z siedzibą w G. przeniósł własność wszystkich swoich (...) udziałów po 10.000 zł na rzecz B. F..

W dniu 2 czerwca 2009 r. T. G. został skazany przez Sąd Okręgowy w G. w sprawie o sygn. akt XIV K 85/08 za popełnienie przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. Powyższy wyrok został utrzymany przez Sąd Apelacyjny w G. w dniu 10 grudnia 2009 r. i z tą datą uprawomocnił się.

Postanowieniem z dnia 24 lipca 2009 r. Sąd Rejonowy (...) w G. nadał w sprawie o sygn. akt XIII 1Co 2783/09 klauzulę wykonalności aktowi notarialnemu z dnia 27 czerwca 2007 r. sporządzonemu przed notariuszem G. W. w Kancelarii Notarialnej w G. za nr Rep. A nr (...), co do par. 2 tego aktu, tj. w zakresie poddania się powodki do egzekucji, wprost z tego aktu co do obowiązku zapłaty na rzecz pozwanego kwoty 4.000.000 zł, na podstawie art. 777 § 1 pkt 5 k.p.c.. Wierzyciel złożył powyższy wniosek 12.05.2009 r.

Dnia 21 sierpnia 2009 r. powodka, w imieniu której działał prezes zarządu T. G., złożyła M. F. oświadczenie o odstąpieniu od umowy o wspólne przedsięwzięcie z gwarantowanym udziałem w zysku z inwestycji budowlanej o charakterze developerskim zawartej pomiędzy stronami w dniu 27 sierpnia 2007 r. wraz z późniejszymi zmianami wynikającymi z aneksów nr (...), z winy leżącej po stronie M. F., wobec niezłożenia oświadczenia o zwolnieniu hipoteki nieruchomości położonej w G. przy ul. (...) (nr KW (...)). Powyższe oświadczenie zostało doręczone pozwanemu w dniu 24 sierpnia 2009 r. W dniu 28 sierpnia 2009 r. M. F. oświadczył, że nie uznaje oświadczenia powodki o odstąpieniu od umowy z dnia 27 czerwca 2007 r. gdyż jest ono w sposób oczywisty pozbawione podstaw prawnych i faktycznych. M. F. uznał oświadczenie powodki jako odmowę spełnienia wymagalnych zobowiązań spółki wobec niego. Oświadczeniem z podpisem notarialnie poświadczonym przez notariusza G. W. Rep. A (...) z dnia 30 lipca 2014 r. K. W., Prezes Zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. potrzymał oświadczenie złożone 21 sierpnia 2009 r. przez T. G..

Postanowieniem Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym (...) w G. H. G. z dnia 06 czerwca 2010 r. zostało umorzone postępowanie egzekucyjne prowadzone w sprawie o sygn. akt KM 1551/10 z wniosku M. F. przeciwko powódce, wobec jego bezskuteczności. Postanowieniem Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ś. A. K. z dnia 25 czerwca 2012 r. zostało umorzone postępowanie egzekucyjne prowadzone w sprawie o sygn. akt KM 346/11 z wniosku M. F. przeciwko powódce, wobec bezskuteczności. Powyższe postępowanie prowadzone było na podstawie tytułu wykonawczego aktu notarialnego z dnia 27.06.2007 r. zaopatrzonego w klauzulę wykonalności nadaną przez Sąd Rejonowy (...) w G. postanowieniem z dnia 24 lipca 2009 r., sygn. akt XIII 1 Co 2783/09.

Nadto Sąd Okręgowy ustalił, iż pomiędzy stronami toczyło się postępowanie z powództwa powódki przeciwko pozwanemu o zapłatę przed Sądem Okręgowym w G. w sprawie o sygn. I C 310/13. Wyrokiem z dnia 21.10.2013 r. Sąd Okręgowy w G. oddalił powództwo powódki, zaś Sąd Apelacyjny w G. podtrzymał ten wyrok i apelację powódki oddalił.

W oparciu o powyższe ustalenia faktyczne, Sąd Okręgowy uznał powództwo za niezasadne.

Dokonując subsumpcji na gruncie art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., analizując przedstawione dokumenty, Sąd Okręgowy ocenił, iż powódka nie wykazała zgodnie z ciężarem dowodu, iż obowiązek stwierdzony wobec niej przedmiotowym tytułem wykonawczym wygasł.

Akt notarialny, zawierał oświadczenie (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. złożone M. F. w przedmiocie poddania się przez powódkę dobrowolnej egzekucji wprost z niniejszego aktu co do obowiązku zapłaty kwoty 4.000.000 zł. Podana kwota została zgodnie z umową z 27 czerwca 2007 r. przekazana przez pozwanego powódce, która nabyła za tę kwotę nieruchomości opisaną w umowie. Strona powodowa zobowiązała się natomiast do zwrotu tej kwoty w określonym w terminie, tj. do 28 grudnia 2007 r.

Sąd Okręgowy miał na uwadze, że powódka argumentowała, iż jej obowiązek zwrotu powyższej kwoty wygasł względem pozwanego, ponieważ w dniu 21 sierpnia 2009 r. odstąpiła od zawartej umowy powołując się na art. 493 k.c., co oznacza, że nie istnieje roszczenie, które było podstawą do wykonania obowiązku objętego aktem notarialnym z dnia 27 czerwca 2007 r.

Powyższe twierdzenie Sąd I instancji uznał za niezasadne, albowiem w dniu zawarcia aktu notarialnego oraz w dniu wydania tytułu wykonawczego na powódkę ciążył obowiązek zapłaty na rzecz pozwanego kwoty 4.000.000 zł. Powódka nie wykazała również aby ten obowiązek wygasł po powstaniu tytułu wykonawczego, zgodnie z art. 840 § 1 pkt. 2 k.p.c., nie przedstawiła żadnego wiarygodnego dowodu na okoliczność, że spełniła swoje świadczenie względem pozwanego, albo z innego powodu obowiązek wygasł.

Kwestią niesporną był fakt, iż powódka złożyła ważne oświadczenie o odstąpieniu od umowy zawartej w dniu 27 czerwca 2007 r., albowiem wyrok Sądu Okręgowego w G. skazujący prezesa zarządu powodowej spółki za popełnienie przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. stał się prawomocny dopiero w 10 grudnia 2009 r. Jednakże odrębną kwestią jest skuteczność i charakter tego oświadczenia o odstąpieniu od umowy.

Zdaniem Sądu I instancji zawarta pomiędzy stronami umowa z dnia 27 czerwca 2007 r. miała charakter umowy nienazwanej, mieszanej i została zawarta na zasadach swobody umów. Analizując umowę przedstawioną przez powoda (bez (...)aneksów) Sąd Okręgowy ocenił, iż oświadczenie o odstąpieniu od umowy złożone przez powódkę w dniu 21 sierpnia 2009 r. można było potraktować jedynie jako wypowiedzenie umowy o wspólne przedsięwzięcie z gwarantowanym udziałem w zysku z inwestycji budowlanej o charakterze developerskim, w zakresie dotychczas niewykonanym tj. na przyszłość. Sąd Okręgowy zauważył, że zawarta pomiędzy stronami umowa z dnia 27 czerwca 2007 r. miała być realizowana etapami, termin jej zakończenia nie został wyraźnie określony, można więc wskazać, iż miała charakter ciągły, o którym mowa w art. 365¹ k.c. Przedmiotowa umowa w części dotyczącej przekazania przez pozwanego powódce kwoty 4.000.000 zł została wykonana, a kwota uzyskana przeznaczona została na nabycie nieruchomości pod inwestycję. Skoro umowa została w tej części wykonana, to w pozostałej części powódka składając takie oświadczenie mogła wypowiedzieć umowę jedynie co do realizacji jej przyszłych postanowień. W

przypadku zaistnienia sytuacji określonej w art. 365¹ k.c., skutek złożenia wypowiedzenia następuje na przyszłość, a dotychczasowe postanowienia umowy są ważne.

W ocenie Sądu powódka nie udowodniła w tym postępowaniu, iż skutecznie odstąpiła od umowy na podstawie art. 493 § 1 k.c. z uwagi na niemożliwość świadczenia ze strony powódki z winy M. F., przy czym to na stronie, która odstępuje od umowy spoczywa ciężar dowodu okoliczności uzasadniających odstąpienie od umowy. Powódka dostatecznie nie udowodniła, iż świadczenie powódki nie jest możliwe z winy pozwanego. Argumentowała w pozwie, iż wspólne przedsięwzięcie będące przedmiotem umowy, od której powódka odstąpiła, przestało istnieć z chwilą, gdy działaniami pozwanego spółka (...) sp. z o.o. przestała być udziałowcem w spółce (...). Jednocześnie jednak powódka w żaden sposób powyższej okoliczności nie udowodniła.

Odnosnie natomiast twierdzeń powódki, iż obowiązek pozwanego zwolnienia hipoteki wynikał z innych porozumień i oświadczeń woli, niż umowa z dnia 27 czerwca 2007 r., w tym podpisanych przez adw. G. D. w imieniu pozwanego, a więc mu znanych, to Sąd Okręgowy wskazał, że strona powodowa nie dowiodła jednak tych okoliczności i nie wskazuje dowodów, z których takie zobowiązanie miałyby wynikać. Natomiast z analizy umowy z 27.06.2007 r. nie wynika obowiązek pozwanego zwolnienia jakiegokolwiek hipoteki. Jednocześnie Sąd Okręgowy odwołał się do dyspozycji art. 843 § 3k.p.c. w myśl którego już w pozwie, powód powinien przytoczyć wszystkie zarzuty, jakie w tym czasie mógł zgłosić, pod rygorem utraty prawa korzystania z nich w dalszym postępowaniu.

Natomiast w kwestii zarzutu powoda, że M. F. dokonał niekorzystnego rozporządzenia mieniem powoda poprzez fakt, iż powód zawarł w dniu 22 kwietnia 2008 r. umowę z B. F. działającą w imieniu M. F. w przedmiocie przewłaszczenia udziałów spółki (...) sp. z o.o. na zabezpieczenie roszczeń z tytułu umowy z dnia 27 czerwca 2007 r., na podstawie, której powód przeniósł na własność wszystkie swoje (...) udziały po 10.000 zł, które to udziały następnie zostały zbyte przez pozwanego na rzecz (...), Sąd Okręgowy wskazał, że powódka nie wykazała tych okoliczności ani też tego, że działania pozwanego miały charakter bezprawny.

Jedynie na marginesie Sąd I instancji zaznaczył, że z treści załączonego uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego w G. z dnia 21 stycznia 2015 r. wynika, iż na mocy aneksu nr (...) z dnia 22.04.2008 r. do umowy z dnia 27 czerwca 2007 r. przystąpiła spółka (...) sp. z o.o. Natomiast w dniu 22.04.2008 r. powódka zawarła z B. F., działającą w imieniu i na rzecz M. F., umowę przewłaszczenia udziałów spółki (...) sp. z o.o. celem zabezpieczenia wykonania przez spółkę i przewłaszczającego wszelkich obowiązków wobec M. F. wynikających z umowy z dnia 27.06.2007 r. Na podstawie wskazanej umowy powód będący współnikiem spółki (...) Sp. z o.o. przeniósł własność wszystkich (...) udziałów po 10.000 zł na rzecz B. F.. W dniu 28 sierpnia 2009 r. powódka wezwała B. F. do zwrotu przedmiotu zabezpieczenia w postaci własności (...) udziałów. W dalszej treści uzasadnienia cytowanego wyroku wynika natomiast, że w dniu 13 sierpnia 2009 r., kiedy to pozwany zlecił przejęcie udziałów na jego rzecz, B. F. była uprawniona do zbycia na rzecz pozwanego przewłaszczonych udziałów. W konsekwencji, Sąd Okręgowy przyjął, że powódka nie wykazania okoliczności uzasadniających pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego, co czyniło powództwo niezasadnym.

Apelację od powyższego wyroku, zaskarżając go w całości, złożyła powódka, która zarzuciła:

1. nieważność postępowania wskutek pozbawienie prawa do obrony, poprzez oddalenie powództwa w oparciu o argumenty, których nie podnosiła strona pozwana, a które podniósł sam Sąd, zaś powódka dowiedziała się o nich dopiero z uzasadnienia wyroku, nie mając żadnych szans ustosunkowania się do nich;
2. naruszenie prawa materialnego, w szczególności art. 365¹ § 1 k.c. - polegające, na jego błędnej wykładni i niewłaściwym zastosowaniu do stanu faktycznego tej sprawy, poprzez przyjęcie, iż zobowiązanie do realizacji wspólnego przedsięwzięcia gospodarczego, polegającego na wybudowaniu domu wielokondygnacyjnego mieszkalnego budynku wielorodzinnego oraz sprzedaży z zyskiem wybudowanych mieszkań, które miało być zrealizowane w ciągu osiemnastu miesięcy, ma charakter zobowiązania bezterminowego o charakterze ciągłym;
3. naruszenie przepisów prawa procesowego:

a) art. 233 § 1 k.p.c., poprzez przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów oraz naruszenie nakazu wszechstronnego rozważenia zebranego materiału dowodowego, co skutkowało poczynieniem ustaleń faktycznych, wyciągnięciem z nich wniosków oraz wydaniem zaskarżonego orzeczenia w oparciu jedynie o część materiału dowodowego sprawy z jednoczesnym pominięciem okoliczności i dowodów świadczących o tym, że roszczenie powoda zasługuje na uwzględnienie, a także dokonanie ustaleń nie mających żadnego oparcia w materiale dowodowym takich, jak to iż zobowiązanie powoda wynikające z umowy wspólnego przedsięwzięcia miało charakter zobowiązanie bezterminowe o charakterze ciągłym;

b) art. 843 § 3 k.p.c., poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, poprzez posługiwanie się argumentem, że „w pozwie powód powinien przytoczyć wszystkie zarzuty, jakie w tym czasie mógł zgłosić, pod rygorem utraty prawa do korzystania z nich w dalszym postępowaniu” bez wskazania, jakie zarzuty zostają przez Sąd pominięte jako spóźnione;

c) naruszenie art. 328 § 2, poprzez:

- wadliwe skonstruowanie uzasadnienia zaskarżonego wyroku, w szczególności w zakresie podstawy faktycznej rozstrzygnięcia: zaniechanie wskazania, na których się oparł oraz przyczyn, dla których innym dowodom odmówił wiarygodności, nadto pomieszanie ustaleń faktycznych Sądu z twierdzeniami Sądu nie mającymi oparcia w materiale dowodowym tej sprawy;

- niewyjaśnienie dlaczego, jako podstawę, prawną wyroku Sąd przyjął 840 § 1 pkt 2 k.p.c., podczas gdy z pozwu wynikało, iż powódka kwestionuje głównie istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu wskutek odstąpienia powódki od umowy będącej pierwotnie źródłem powstania tego obowiązku, a zatem podstawę prawną rozstrzygnięcia powinien stanowić przepis art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c. i art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., co ma kapitalne znaczenie dla oceny przesłanek wytoczenia powództwa opozycyjnego;

- twierdzenie, iż powódka nie udowodniła w tym postępowaniu zasadności odstąpienia od umowy i tego, że pozwany jest winny niemożliwości wykonania przez powódkę zobowiązania wzajemnego w sytuacji, gdy jednocześnie Sąd odrzuca oczywiste wnioski płynące z zasad logicznego rozumowania i dalej domaga się, aby udowodnić co jest oczywiste, w szczególności to, iż po przejęciu przez pozwanego spółki, w ramach której miało być realizowane wspólne przedsięwzięcie, nie doszło do uniemożliwienia powodowi świadczeń, do których był zobowiązany w ramach tego przedsięwzięcia.

Podnosząc powyższe powódka wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku, poprzez uwzględnienie powództwa oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów postępowania za obie instancje, według norm przepisanych, ewentualnie natomiast skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Warszawie, wraz z pozostawieniem temu Sądowi rozstrzygnięcia o kosztach postępowania apelacyjnego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja okazała się zasadna w zakresie, w jakim prowadziła do uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. Nietrafny okazał się zarzut nieważności postępowania. Posłużenie się przez Sąd inną argumentacją prawną niż oferowały strony procesu nie stanowi naruszenia prawa strony do obrony, w konsekwencji brak było podstaw do konstatacji o spełnieniu przesłanek art. 379 ust. 5 k.p.c. Analiza akt sprawy prowadzi natomiast do wniosku, iż Sąd Okręgowy nie rozpoznał istoty sprawy. Skuteczny okazał się zatem zarzut strony powodowej / nierozpoznania istoty sprawy/ w kontekście zaoferowanych Sądowi, już na początku postępowania, okoliczności faktycznych, o których dalej mowa w apelacji / i uzupełniającym jej argumentację prawną załączniku do protokołu rozprawy apelacyjnej – k. 422 i nast./. Należało bowiem zauważyć, iż strona powodowa wskazywała już w pozwie na dualizm podstawy faktycznej swoich roszczeń, co umknęło uwadze Sądu I instancji. Powódka nie była reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika/ dopiero na późniejszym etapie postępowania przez bardzo krótki czas występował pełnomocnik będący adwokatem/, stąd wywód jej nie jest nadmiernie klarowny, nie mniej jednak

powoływane okoliczności jasno wynikają z jej twierdzeń: wyraźnie zostały zasygnalizowane w uzasadnieniu pozwu oraz pisma, stanowiącego replikę na odpowiedź na pozew. Z ich treści wynika, iż z jednej strony powódka powoływała się na odstąpienie od umowy z dnia 27.06.2007 r., mocą oświadczenia złożonego w dniu 21.08. 2009 r. / i jego skutki prawne/, co jej zdaniem implikowało brak istnienia obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym. Z drugiej strony- powoływała się na okoliczności, dotyczące swoistego zaspokojenia pozwanego , w konsekwencji którego, jej zdaniem, zobowiązanie zapłaty na jego rzecz kwoty 4 000 000zł, wskazanej w przedmiotowym tytule egzekucyjnym - wygasło. Sąd Okręgowy zajął się jedynie tą pierwszą podstawą, tj. kwestią ważności i skuteczności wspomnianego oświadczenia /ex tunc czy ex nunc/, kwalifikując je ostatecznie jako wypowiedzenie umowy/ zobowiązania jego zdaniem –bezterminowego/ na przyszłość. Nie rozważył natomiast w ogóle okoliczności podnoszonych przez powoda, a dotyczących zawarcia pomiędzy stronami kolejnych aneksów oraz umów, w wyniku których powód, który za kwotę 4 000 000zł otrzymaną od pozwanego w wyniku umowy z dnia 27.06.2007 r. nabył działkę, wniósł ją aportem do spółki celowej w zamian za udziały, które następnie w wyniku umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie przekazał B. F.. W dalszym toku przeniosła ona powyższe aktywa na pozwanego. Pozwany udziały te następnie, co było niesporne, zbył na rzecz innego podmiotu gospodarczego/ z siedzibą na Cyprze/. W konsekwencji M. F. dysponował udziałami w spółce, do której została wniesiona nieruchomości, nabyta przez powoda, za zainwestowaną przez pozwanego kwotę, z których to udziałów, wedle twierdzeń powoda, zaspokoił swoją wierzytelność w całości / a co najmniej w znacznej części/, dodatkowo próbował prowadzić egzekucję tejże wierzytelności w oparciu o tytuł wykonawczy w postaci przedmiotowego aktu notarialnego, po nadaniu mu w dniu 24.07.2009 r. klauzuli wykonalności przez Sąd Rejonowy (...) w G.. Natomiast powód pozostał niejako „ z niczym”, bez udziałów w spółce, do której wniósł nabytą działkę aportem, nie był władny prowadzić działalności developerskiej, a tym bardziej spłacić wierzytelności pozwanego, co do której przedmiotowy tytuł pozostaje w mocy. Okoliczności te stanowią odrębne zdarzenia , które nastąpiły po powstaniu tytułu egzekucyjnego, wskutek których, zdaniem powoda, zobowiązanie wygasło. Powyższe podstawy w ogóle nie zostały objęte rozważaniami Sądu Okręgowego i nie zostały rozpoznane, a były one już podnoszone, jak wskazano wyżej, w pozwie, brak było zatem podstaw do formułowania konstatacji o nieprzytoczeniu przez powoda stosownych zarzutów zgodnie z art. 843 § 3 k.p.c. Prowadzi to wniosku, iż Sąd I instancji w ogóle nie rozpoznał istoty sprawy, co implikowało uchylene zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Kwestie te winny być zatem rozpoznane przez Sąd Okręgowy: należy ustalić jakie czynności miały miejsce i rozważyć ich skutki, w szczególności związane z przewłaszczeniem na zabezpieczenie, jego genezą oraz ocenić, czy po powstaniu tytułu egzekucyjnego doszło do zaspokojenia roszczenia i w konsekwencji zobowiązanie wygasło/ w części bądź całkowicie/ w myśl art. 840 § 1 pkt.2 k.p.c. Sąd I instancji winien również rozpoznać wnioski dowodowe z dokumentów zgłoszone przez stronę powodową przy piśmie z dnia 21 września 2016 r. /k 422 i nast./, które w sytuacji uchylene wyroku nie przedłużą postępowania, a następnie stosownie do poczynionych ustaleń faktycznych, ocenić prawnie wskazywane przez powoda podstawy mające prowadzić do pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności: te związane z wygaśnięciem zobowiązania w wyniku jego zaspokojenia/ względnie częściowego wygaśnięcia/, a także te, z którymi strona wiąże brak istnienia obowiązku, powołując się na art. 840 § 1 pkt. 1 k.p.c., w kontekście złożonego oświadczenia o odstąpieniu od umowy, którego skuteczność i konsekwencje należy ocenić. W tym miejscu można jedynie wskazać, iż wbrew twierdzeniom Sądu Okręgowego, umowa z dnia 27.06.2007 r. miała zostać zrealizowana w ciągu 18 miesięcy /§2 ust.4 umowy dotyczący terminu realizacji inwestycji/, trudno zatem w kontekście jej treści i celu uznać zobowiązania z niej wynikające jako bezterminowe o charakterze ciągłym, do którego zastosowanie miałby art. 365⁽¹⁾ k.c. Należy mieć przy tym na uwadze, iż oświadczenie powyższe o odstąpieniu zostało złożone po powstaniu tytułu egzekucyjnego , co jak się wydaje czyni właściwym rozpatrywanie kwestii jego skutków/ bądź ich braku / raczej w płaszczyźnie art. 840 § 1 pkt.2 k.p.c. W związku z powyższym z mocy art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art.108 § 2 k.p.c. Sąd Apelacyjny orzekł jak na wstępie.